

Sygn. akt [REDAKTOWANE]

**ORZECZENIE**  
**Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego**  
Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie  
z dnia [REDAKTOWANE] r.

**Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie w składzie:**

Patrycja Szalkiewicz	- Przewodniczący
Izabela Piskor	- Sędzia
Ewa Niciejewska	- Sędzia sprawozdawca

Protokolant: aplikant radcowski Justyna Chmielewska

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie Ewy Kuncer-Misztal

na podstawie art. 70<sup>2</sup> ust. 1 w związku z art. 74<sup>1</sup> ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 507) po rozpoznaniu na rozprawie w dniu [REDAKTOWANE] r. sprawy przeciwko radcy prawnemu **Bogumiłowi Kuś**, wpisanemu na listę radców prawnych prowadzoną przez Radę Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie pod numerem [REDAKTOWANE], obwinionemu o to, że:

w okresie od [REDAKTOWANE] będąc wyznaczonym pełnomocnikiem z urzędu [REDAKTOWANE] w sprawie z ich skargi na decyzję Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia [REDAKTOWANE] zawistej przez Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Szczecinie, [REDAKTOWANE] o czym powziął wiedzę w dniu [REDAKTOWANE] wniósł do Naczelnego Sądu Administracyjnego skargę kasacyjną od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie [REDAKTOWANE] wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej, który to wniosek, postanowieniem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z [REDAKTOWANE] został odrzucony jako spóźniony, a zażalenie na to postanowienie zostało oddalone przez Naczelną Sąd Administracyjny postanowieniem z dnia [REDAKTOWANE] w konsekwencji czego Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie postanowieniem z dnia [REDAKTOWANE] odrzucił skargę kasacyjną z powodu jej wniesienia po upływie terminu, albowiem przyczyna uchybienia terminowi do wniesienia skargi kasacyjnej ustała najpóźniej z dniem [REDAKTOWANE] a termin do złożenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej upłynął z dniem [REDAKTOWANE] czym dopuścił się naruszenia ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego i etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należyłą starannością,

to jest o czyn z art. 64 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 06 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

**o r z e k a:**

- 1) uznaje Obwinionego radcę prawnego [REDAKTOWANE] **za winnego** popełnienia opisanego powyżej przewinienia dyscyplinarnego, to jest czynu z art. 64 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 06 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr

8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

**i wymierza za ten czyn karę upomnienia**

- 2) obciąża Obwinionego radcę prawnego [REDACTED] kosztami postępowania w kwocie [REDACTED] (słownie: [REDACTED] na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie.

Sędzia

Izabela Piskor

Przewodniczący

Patrycja Szalkiewicz

Sędzia

Ewa Niciejewska



Uzasadnienie sygn. akt [REDACTED]

## Uzasadnienie

W dniu [REDACTED] do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie zgłosił się do Okręgowej Izby Radców Prawnych Pan [REDACTED], który oświadczył, że czuje się oszukany przez radcę prawnego [REDACTED]. Wraz ze zgłoszeniem skarżący przedłożył szereg dokumentów związanych z prowadzoną przez radcę prawnego [REDACTED] w jego imieniu sprawy.

Postanowieniem z dnia [REDACTED] r. wszczęte zostało dochodzenie w sprawie naruszenia przez radcę prawnego obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej, to jest o czyn z art. 64 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych dnia 28 grudnia 2010 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Postanowieniem z dnia [REDACTED] r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych przedstawił radcy prawnemu [REDACTED] zarzut, że w dniu [REDACTED] r. w [REDACTED] będąc wyznaczonym pełnomocnikiem z urzędu [REDACTED] w sprawie z ich skargi na decyzję [REDACTED] dnia [REDACTED] r. zawistej przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Szczecinie, sygn. akt [REDACTED] o czym powziął wiedzę w [REDACTED] r. wniósł do Naczelnego Sądu Administracyjnego skargę kasacyjną od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z [REDACTED] wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej, który to wniosek, postanowieniem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia [REDACTED] został odrzucony jako spóźniony, a zażalenie na to postanowienie zostało oddalone przez Naczelną Sąd Administracyjny

Uzasadnienie sygn. akt [REDACTED]

postanowieniem z dnia [REDACTED] w konsekwencji czego Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie postanowieniem z dnia [REDACTED] odrzucił skargę kasacyjną z powodu jej wniesienia po upływie terminu, albowiem przyczyna uchybienia terminowi do wniesienia skargi kasacyjnej ustała najpóźniej z dniem [REDACTED], a termin do złożenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej upłynął z dniem [REDACTED], czym dopuścił się naruszenia ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego i etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością, to jest zarzut popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych dnia 28 grudnia 2010 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Następnie w dniu [REDACTED] Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych skierował do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu [REDACTED] wpisanemu na listę radców prawnych prowadzoną przez Radę Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie pod numerem [REDACTED] obwinionemu o to, że:

że w dniu [REDACTED] w Szczecinie, będąc wyznaczonym pełnomocnikiem z urzędu [REDACTED] w sprawie z ich skargi na decyzję [REDACTED] [REDACTED] zawistej przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Szczecinie, sygn. akt [REDACTED] o czym powziął wiedzę w dniu [REDACTED] wniósł do Naczelnego Sądu Administracyjnego skargę kasacyjną od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia [REDACTED] r. wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej, który to wniosek, postanowieniem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w

Uzasadnienie sygn. akt [REDACTED]

Szczecinie z dnia [REDACTED] został odrzucony jako spóźniony, a zażalenie na to postanowienie zostało oddalone przez Naczelny Sąd Administracyjny postanowieniem z dnia [REDACTED] w konsekwencji czego Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie postanowieniem z dnia [REDACTED] odrzucił skargę kasacyjną z powodu jej wniesienia po upływie terminu, albowiem przyczyna uchybienia terminowi do wniesienia skargi kasacyjnej ustała najpóźniej z dniem [REDACTED] a termin do złożenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej upłynął z dniem [REDACTED], czym dopuścił się naruszenia ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego i etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością, to jest zarzut popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych dnia 28 grudnia 2010 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

**W toku prowadzonego postępowania Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

Postanowieniem z dnia [REDACTED] r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie w sprawie sygn. akt [REDACTED] ze skargi [REDACTED] na decyzję [REDACTED] [REDACTED] r. w przedmiocie przekształcenia prawa użytkowania wieczystego w prawo własności, po rozpoznaniu wniosku o przyznanie prawa pomocy w zakresie częściowym obejmującym ustanowienie radcy prawnego, ustanowił skarżącemu radcę prawnego. Pismem z dnia [REDACTED] Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie poinformował Okręgową Izbę Radców Prawnych w Szczecinie o wydaniu wyżej wymienionego postanowienia oraz

Uzasadnienie sygn. akt [REDACTED]

zwrócił się o wyznaczenie radcy prawnego informując jednocześnie, że wyrokiem z dnia [REDACTED] oddalona została skarga [REDACTED], a odpis wyroku wraz z uzasadnieniem został doręczony ówczesnemu pełnomocnikowi skarżących w dniu [REDACTED] r. Pismem z dnia [REDACTED] r. Dziekan Okręgowej Izby Radców Prawnych wyznaczył pełnomocnikiem z urzędu w tej sprawie radcę prawnego [REDACTED]. Pismo to zostało doręczone obwinionemu w dniu [REDACTED]

Dowód:

- postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia [REDACTED]
- pismo Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia [REDACTED]
- pismo Dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych z dnia [REDACTED]

W [REDACTED] po zapoznaniu się z aktami sprawy w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w Szczecinie, obwiniony spotkał się ze [REDACTED] i poinformował go, że wnoszenie skargi kasacyjnej jest bezcelowe. Skarżący nie zgodził się ze stanowiskiem radcy prawnego i zażądał wniesienia skargi kasacyjnej. Według obwinionego sporządził on i przedstawił skarżącemu opinię prawną o braku podstaw do wnoszenia skargi kasacyjnej, jednak ten odmówił potwierdzenia jej otrzymania. Jednocześnie obwiniony wskazał, że [REDACTED] powiedział mu, że ma „swoich prawników”, którzy załatwią sprawę. [REDACTED] zrozumiał to w ten sposób, że [REDACTED] zleci sporządzenie skargi kasacyjnej innym osobom i uznał, że jest zwolniony od dalszego prowadzenia sprawy jako pełnomocnik z urzędu. [REDACTED] w toku postępowania zaprzeczył by pisemna opinia została mu przedstawiona oraz że zwolnił obwinionego z obowiązku świadczenia pomocy.

Dowód:

- zeznania [REDACTED]

Uzasadnienie sygn. akt [REDACTED]

- wyjaśnienia [REDACTED]

W [REDACTED] w rozmowie telefonicznej z [REDACTED] ponownie zażądał wniesienia skargi kasacyjnej. W dniu [REDACTED] radca prawny [REDACTED] sporządził skargę kasacyjną od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia [REDACTED] sygn. akt [REDACTED], którą następnie w dniu [REDACTED] wniósł do Naczelnego Sądu Administracyjnego za pośrednictwem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej. W uzasadnieniu wniosku obwiniony wskazał, że został ustanowiony pełnomocnikiem z urzędu już po uprawomocnieniu się wyroku

Dowód:

- zeznania [REDACTED]
- wyjaśnienia [REDACTED]
- skarga kasacyjna (k. 76-81)
- wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej (k. 75)

Postanowieniem z dnia [REDACTED] r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie odrzucił wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej. W uzasadnieniu postanowienia Sąd wskazał, że na gruncie orzecznictwa sądowo administracyjnego przyjęto stanowisko, podzielone przez tutejszy Sąd, z którego wynika, że przyczyna uchybienia terminowi do wniesienia skargi kasacyjnej ustaje w dniu, w którym radca prawny miał rzeczywistą możliwość wniesienia skargi, nie później jednak niż w dniu upływu 30 dni od dnia zawiadomienia go wyznaczeniu do występowania w sprawie. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie wskazał, że [REDACTED] otrzymał informację o wyznaczeniu go pełnomocnikiem w [REDACTED] a tym samym przyczyna uchybienia terminu do wniesienia skargi kasacyjnej ustała najpóźniej w dniu [REDACTED], co oznacza, że wniosek złożony dopiero w dniu [REDACTED] jest spóźniony, skoro należy go wnieść w terminie 7 dni od dnia ustania

Uzasadnienie sygn. akt [REDACTED]

przyczyny uchybienia.

Dowód:

- postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia [REDACTED]

Pismem z dnia [REDACTED] obwiniony wniósł zażalenie na wyżej wskazane postanowienie. Postanowieniem z dnia [REDACTED] Naczelny Sąd Administracyjny oddalił zażalenie, wskazując w uzasadnieniu, że stanowisko zajęte przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie jest prawidłowe. Jednocześnie Sąd uznał, że argumenty dotyczące urlopu pełnomocnika nie mają znaczenia dla ustalenia terminu, od którego należy liczyć termin 7 dni na złożenie wniosku, gdyż na pełnomocniku spoczywa obowiązek takiej organizacji pracy, a zwłaszcza starannego powierzenia obowiązków na czas nieobecności, by zapewnić jak najskuteczniejszą ochronę interesów klienta, a urlop pełnomocnika nie zwalnia go od odpowiedzialności za terminowe dokonywanie czynności.

Dowód:

- zażalenie z dnia [REDACTED]
- postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia [REDACTED]

Postanowieniem z dnia [REDACTED] Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie odrzucił skargę podnosząc, że została ona wniesiona z uchybieniem ustawowego terminu, a wniosek o przywrócenie terminu został odrzucony.

Dowód:

- postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia [REDACTED]

Na rozprawie dniu [REDACTED] obwiniony wniósł o wydanie orzeczenia bez przeprowadzenia postępowania dowodowego i wymierzenie kary upomnienia, na co zgody nie wyraził skarżący.

Dowód:



- *protokół rozprawy z dnia* [REDACTED]

**Mając na uwadze powyższe Sąd zważył, co następuje:**

Okoliczności faktyczne ustalone w niniejszej sprawie potwierdziły w sposób jednoznaczny, że radca prawny [REDACTED] dopuścił się zarzucanego mu czynu. Sąd orzekając o uznaniu radcy prawnego za winnego zarzucanego mu przewinienia dyscyplinarnego miał na uwadze przede wszystkim wniosek radcy prawnego o dobrowolne poddanie się karze i skazanie bez przeprowadzenia postępowania dowodowego.

Wobec przyznania się przez radcę prawnego do popełnienia zarzucanego przewinienia dyscyplinarnego Sąd uznał, że czyn ten został w toku postępowania wykazany, tym samym zachowanie radcy prawnego należało uznać za przejaw nienależytego postępowania profesjonalnego pełnomocnika, co zaś stanowi naruszenie zasad wykonywania zawodu radcy prawnego, wobec czego konieczne było wymierzenie obwinionemu stosownej kary dyscyplinarnej.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał radcę prawnego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu.

Sąd jednocześnie uznał, że chociaż zachowanie radcy prawnego należy ocenić jako niestaranne, jednak do przyjął za wiarygodne wyjaśnienia obwinionego w zakresie jakim dotyczyły stanowiska skarżącego jakoby miał on przekazać sprawę „swoim” prawnikom. Nadto Sąd wziął również pod uwagę zachowanie radcy prawnego po ujawnieniu przewinienia dyscyplinarnego, w szczególności dobrowolne poddanie się karze na rozprawie w dniu [REDACTED]. Z tego względu Sąd uznał, że wymierzona obwinionemu kara upomnienia będzie wystarczającą dla osiągnięcia celu dyscyplinującego radcę prawnego. Wymiaru kary Sąd dokonał biorąc pod uwagę wszelkie czynniki wpływające na jej rodzaj.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekając o kosztach postępowania dyscyplinarnego działał na podstawie art. 70<sup>6</sup> ust. 2 ustawy o radcach prawnych oraz uchwały nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z

Uzasadnienie sygn. akt [REDACTED]

dnia [REDACTED] r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego. Ustalając wysokość opłaty sąd wziął pod uwagę liczbę i czasochłonność czynności oraz zawartość sprawy, stąd też koszty niniejszego postępowania nie sięgnęły górnej granicy stawki określonej w wyżej wymienionej uchwale.

Od niniejszego orzeczenia służy stronom odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie w terminie 14 dni od daty doręczenia odpisu niniejszego orzeczenia wraz z uzasadnieniem. Do odwołania należy dołączyć odpisy odwołania dla wszystkich stron.

Izabela Piskor



Patrycja Szalkiewicz



Ewa Nielejewska

